

REFLEXIONS DES DEL CONFINAMENT DE LES TREBALLADORES DEL COMPLEX EDUCATIU DE TARRAGONA (CET)

Cristina Larramona Plà,
Tutora de Residència del CET
Susana Garcia Sánchez,
Infermera del Servei d'infermeria del
CET
Maria Rosa Samper Diaz,
Personal d' Oficis del CET

El **Complex Educatiu de Tarragona (CET)**, també conegut com a Antiga Universitat Laboral, és un espai de 74.100 metres quadrats, situat a l'autovia Tarragona-Salou, amb diversos edificis construïts entre 1953 i 1956. Inclou una residència d'estudiants, dos instituts i una escola d'educació especial, entre altres serveis educatius, a més d'instal·lacions esportives i espais verds. Depèn del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a través dels Serveis Territorials de Tarragona.

Es caracteritza per ser un espai educatiu molt singular i on s'ofereix una oportunitat única de convivència i d'emancipació dels alumnes que estudien cicles formatius de grau mitjà i superior així com, els /les alumnes que arriben d'arreu de la província de Tarragona com de fora per residir en les Residències per poder cursar els seus estudis.

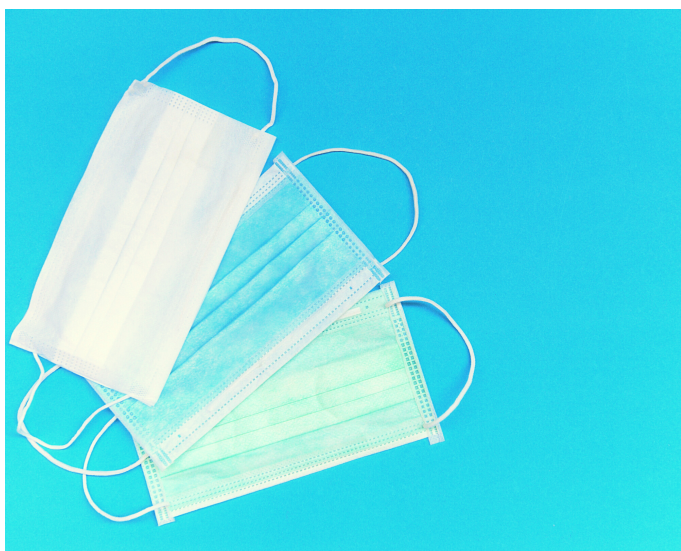
Allí també s'hi concentren i conviuen aproximadament uns 100 treballadors/es de diferents categories professionals recollides al VI Conveni Únic del personal laboral del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya que desenvolupen la seva tasca professional per garantir els serveis de neteja-office, cuina, manteniment, infermeria, administració, residències...

L'activitat frenètica dels centres com dels treballadors/es es va veure interrompuda el dia 13 de març quan es va decidir parar tota activitat laboral i educativa a causa de la situació d'excepcionalitat a causa de la pandèmia de la Covid- 19. En aquest article us oferim un recull dels testimonis d'algunes treballadores i de com ho van viure tant en l'àmbit laboral com personal les hores prèvies al confinament.

La Susana Garcia Sánchez és una treballadora de l'equip d'infermeres que s'ocupa del Servei d'Infermeria del CET. Atén a tots/es els/les alumnes i treballadors/es, realitza les cures lleus i derivades d'accidents, i altres emergències de caràcter sanitari que es donen en un centre tan gran.

«La meva vivència d'aquesta situació l'estic vivint des de la meua vessant professional sanitària. Quan ens van comunicar que es tancava la Laboral per raons sanitàries i de seguretat a causa de la Covid-19 el primer que vaig pensar és «on podia ajudar?» i em vaig afegir a llistes de voluntari/es sanitaris per cobrir aquells buits on no hi havia personal suficient per atendre als pacients contagiats pel coronavirus. De seguida em van captar directament els Caps de Sanitat a través de la Pilar Garcia, antiga companya meua també infermera que va treballar fins a la seva jubilació al CET . Fins a dia d'avui estic desenvolupant la meua tasca professional a l'Agència de la Salut, al Departament d'Epidemiologia concretament en el recompte i investigació de casos del Camp de Tarragona.

En l'àmbit personal en aquests moments i recapitulant tot el que he viscut estic cansada emocionalment, ja que veus coses molt dures; famílies que han perdut els dos membres, els dols patològics i gent que es sent desemparada. Això sobrepassa la fortalesa i se'm barregen les emocions quan estic asseguda al bus de tornada a casa amb un nus a la gola per una banda de les mostres d'agraïment que reps però per l'altra d'haver viscut situacions molt dures. Mentre continuï aquesta situació estaré treballant a primera línia.

La **Maria Rosa Samper Diaz** forma part del col·lectiu del Personal d'Oficis del Complex.

« Els dies previs al confinament els vaig viure amb la incertesa de no saber amb exactitud quines directrius hauríem de seguir. La nostra feina entre altres és donar servei de menjador i servei de neteja a Residències, Instituts i altres col·lectius que viuen al Complex així com, les estades d'estiu i de formació al llarg de tot l'any.

Després de rebre la informació que es tancaven instituts i volien confinar a tot el personal va arribar la sensació d'incrèdilitat. És molt gros el que passa i costa pair-ho tant perquè no pots anar a treballar, i perquè que la teua família està també confinada a casa cadascú amb les seves inseguretats i angoixes.

A casa podem seguir una formació on-line oberta per a personal del PAS del Departament. També hem rebut les informacions dels butlletins que ens arriben de CCOO que són molt útils per seguir els esdeveniments a nivell laboral i estar informades.

Tinc certa preocupació, ja que aquest estiu, si la desescalada ens ho permet, la tornada al Complex serà completament diferent de com havíem treballat fins ara. Tenim estades esportives, formatives, trobades de tota mena i col·lectius que venien d'arreu i que omplien de gent variada les residències i campus del Complex.

Malgrat tot, tinc moltes ganes de tornar a veure el nostre menjador amb capacitat per 700 persones ple de cap a cap. De trobar-me amb les meues companyes i de portar a cap les reflexions que aquest confinament ens ha fet valorar.» Aviat ens retrobarem!

El següent testimoni en el qual m'incloc, és un recull de les reflexions del col·lectiu de tutors i tutores de Residències del CET.«Els dies previs es va patir molta angoixa però encara quedaven per tornar alumnes residents als seus domicilis i es va fer d'una manera molt responsable per poder complir el dia 13 de Març el confinament a causa de la Covid-19 . Els dies següents van ser una mica caòtics, ja que el personal no sabia ben bé que fer, les instruccions arribaven en compta gotes i hi havia molta por a contagiar-se en el lloc de treball.

Durant els dies següents vam recuperar una dinàmica diferent de treball a casa confinats/des, per via telemàtica vam poder organitzar, actualitzar i acabar de definir plans de convivència i altres documents necessaris per al funcionament residencials pel nou curs... vaja, molta feina! També vam veure la necessitat de fer un document sobre mesures per a la tornada al centre, tant de les noves mesures que haurem de prendre de protecció i també a nivell de la gestió de les emocions que sorgiran a la nova situació, no hem de perdre de vista que treballem amb alumnes entre els 16 i 20 anys amb el què això comporta.

A dia d'avui, les incerteses han canviat i es tradueixen amb preguntes de com ens ho farem per evitar els contagis?; com ens acostumarem al distanciament social que en una residència d'estudiants és complicat de gestionar i en la nostra tasca professional també. Les Residències són espais de convivència i de reunió d'alumnes d'arreu de Catalunya, la nostra tasca està molt centrada en com gestionen les seves emocions i fer un seguiment del seu creixement personal.

No tenim cap problema en organitzar habitacions distribuir mobiliaris de manera segura, proporcionar espais amb la distància de protecció però i el contacte humà? Realment se'ns planteja un repte molt gran i assumir una altra manera de treballar i ho haurem de fer tots junts/es amb responsabilitat.

M'agradaria per concloure donar les gràcies pels testimonis tan sentits de les treballadores del CET i reivindicar la gran tasca que el personal laboral del Departament d'Educació està desenvolupant des de fa anys, i més concretament al seu compromís que està demostrant en aquests dies de confinament. Prop dels treballadors/es que formen part del Personal Laboral i PAE cal que lluitem pels nostres drets i reivindicar el nostre paper en la Comunitat Educativa.

